

kat.komp.

17009

Mag. St. Dr

P

reas

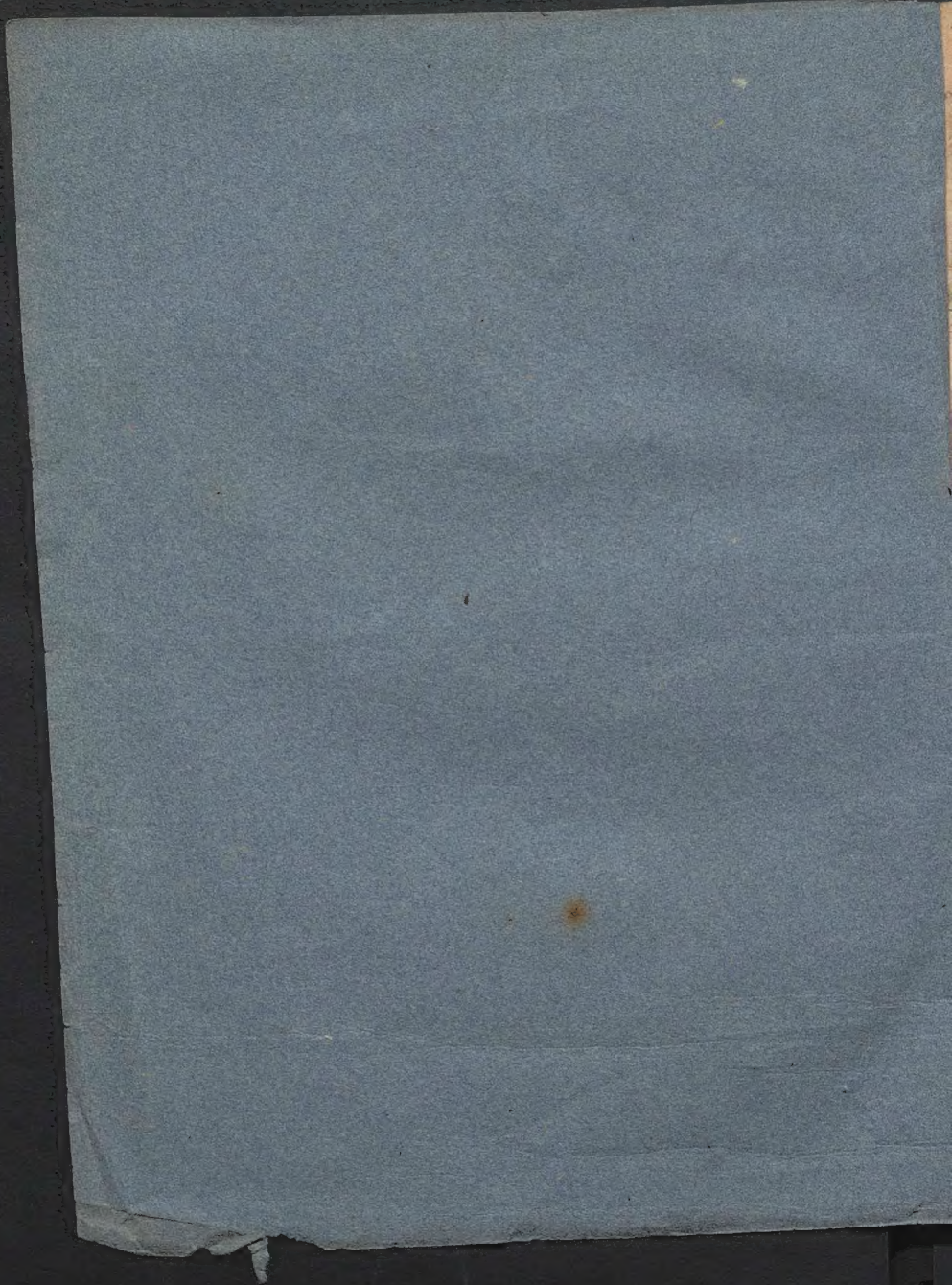
Anna

Lubranian Coll. Studiosor. Salasio
in solemnem et auspiciatissimum
nuptiarum diem.

PANEG. et VITAE

Polon. 4^e

№ 639.

TALASIO

In solennem & auspiciatissimum nuptia-
rum diem

ILLVSTRIS & MAGNIFICI DOMINI,

D. ANDREÆ DE

BNIN OPALINSKI,

cum Illustri & Mag. Virgine

ANNA MIEL-
ZINSKA,

ILLVSTRIS & MAGNIFICI DOMINI,

D. LVCAE MIEL-
ZINSK T

Castellani Gneznensis Filia.

A Studiosis adolescentibus Collegii Lubr:

Hyacintho Rozrazevvski. Stanislaſo & Wladislaſo
Grudzinskijs. Stanislaſo Niegolevvsky. Ioan-
ne & Matthia Smoguleskijs. Ioanne Miaskovvsky.
Suentoslaſo Galezinsky.

Concinnata.

ANNO M. DC. XXIII. XI. Cal. Febr.

Posnaniae, in Officina Ioannis Rossowski.

UNIVERSITÄT
C. P. BIBLIOTHECA
VNIV. GÖTTINGEN
AGELL.

17009 I

ILLVSTRI ET MA-
GNIFICO DOMINO,
D. ANDREAE
DE BNIN OPALINSKY

STANISLAUS NIEGOLEWSKY
cum suis commilitonibus S. P. P.

ÆTIS omnium applausibus Illustris & Ma-
gnifice Domine, quibus tibi plurimi heroici
sanguinis homines, omnia fausta, in hac auspi-
catissimarum nuptiarum solennitate gratulan-
tur; nostras etiam quamvis tenues, & bidui fe-
re spatio conditas acclamationes adiungimus.

Officii enim nostri esse arbitramur, nullam occasionem quæ nobis viam
ad bene de Nobilissima familia Vestra merendum, siue priuatim siue
publice aperit, prætermittere. Tanta quippe est Vestrorum erga
Collegium nostrum beneficiorum magnitudo, ut nunquam satis digna
verborum predicatione a nobis celebrari queat. Illustrissimus &
Reuerendissimus Dominus Dn. ANDREAS DE BNIN OPA-
LINSKI Episcopus Posnaniensis, singulari fauore & patrocinio,
studia nostra quantum in illo est promouet. Illustrissimus & Ma-
gnificus Dominus D. PETRVS DE BNIN OPALINSKI Palati-
nus Posnaniensis, tanta locum illum beneuolentia prosequitur, ut
scholam

Fandati ca ut in laudis re uisley
Scholam etiam nouam propter generosam tenuioris ætatis iuuentutem
erudiendam excitaret, pignoraq; sua carissima, cæui nostro (quod pro
maximo nobis ornamento reputamus) adiungenda esse censeret.
Omnes insuper quicunque olim Collegium nostrum auxerunt & dota-
uerunt, adamantino quodam consanguinitatis nexu Illustrissi-
mæ familiæ Vestræ adstricti fuerant. Nam Illustrissimus olim &
Reuerendissimus, gloriosissimæ recordationis IOANNES LUBRAN-
SKI Episcopus Posnaniensis, a primis fundamentis illud erexit, Illris.
Deinde atq; Admod. Rndus. D. IOANNES ROZRAZEWSKI, tem-
porum quadam iniquitate collapsum restaurauit, quorum vterque
proxima affinitate, inlytæ domui Vestræ iunctus erat. De Tua
vero Illustri ac Magnifice Domine, erga nos Collegiumque nostrum
beneuolentia, dubitare quæ possumus? quandoquidem eius lateri sem-
per adhesisti, cuius singulari fauore atque patrocinio, mirifice stu-
dia nostra recreantur. Pollicetur hoc nobis generis in quo natus es
celcstudo, pollicetur alta quædam & heroica indoles, ad omnem hu-
manitatem a natura propensa, pollicetur denique eximius literarum
amor, quibus in exteris nationibus animum tuum studiosissime exco-
luisti. Quare, iam serena fronte officiosissimam hanc animorum no-
strorum erga Te testificationem accipe, & Collegium nostrum fauore
tuo promouere perge.

ODE MONOCOLOS.

TITAN, stelliferos qui irradias polos,
 Ex alto speculans regna potentia,
 Dum currum croceis sollicitas equis
 Adsis; & thalamos desuper aspice.
 Illustris generis lumine prospero,
 Adsis tu pariter de Rhodopes iugis
 Audax ire vias irremeabiles
 Orpheus; qui genitus Calliope Dea,
 Mellitis poteras flectere cantibus
 Immites animas, Threijciam chelym
 Pulsando, Eurydicen dum repetis tuam
 Adsis; si pia, si sanctaque postulo,
 Ut coniugibus his vota fauentia
 Concedant superi, & maxima munera.
 Illustrem iuuenem laudibus efferas,
 Cui Fortuna lubens se famulam dedit,
 Constanti socians facere Coniugem,
 Cui Phæbus roscio tempora vinculo
 Præcinxit, recinens pectine eburneo.
 Huic Nymphæ comites, carmina concinant,
 In multosq; dies Numina prosperent:
 Crescat Sauromatis hoc decus inclytum
 Et longè superet Nestoreos senes.
 Qui cum Purpureo consistit in choro,
 Vultu candidior præminet omnibus.

B

Huic

Huic iam non animum fors quatiat mala,
Nec curas pariant solliciti dies,
Sed fortuna ferat prospera tempora.
Illustris genere & sanguine BENINIO
Heros, conspicuo Stemmata fulgide
Eumcas utinam iura feræ stygis
Parcarumq; colos, sæuaq; flamina.,
Et postquam fueris auctus honoribus
Sis patrocinio Lubranii memor.

MATTHIAS SMOGVLECKI.

ADAMAS SPONSO.

DVM tua Naturæ prælustria munera penso,
Nominis & trutino mystica dona tui.
Esse virum cerno, quoniam de voce Pelasgâ *Indea*
Andream dicit lingua Latina Virum.
Clarus es atq; potens, Adamantem suscipe munus:
Vt patriæ columen sis Adamasq; tuæ.
Te meruant hostes, te vis truculenta Gradiui;
Quæ nostræ patriæ sæua pericla parat.
Viue diu felix, vegetato robore fultus,
Nec vires minuant tempora longa tuas.
Hæc tibi Lubranidûm feruentia vota precantur:
Atq; suas vires vt tuare rogant.

IOANNES MIASKOWSKI.

IASPIS SPONSÆ.

S VME serenato rutilantem Iaspida vultu.
 Nam veluti rutilans Iaspis & ipsa nites.
 Persimiles estis sunt talia munera Vobis:
 Qualis in Elisijs gratia vernat agris.
 Iaspidibus gratum tribuit natura virorem:
 In te virtutum gloria magna virescit.
 Splendor inest illis, & gratia magna lapillis:
 Gratia splendori maxima iuncta tuo est.
 Hac vel Dictynnæ possis certare Dianæ;
 Cyprigenam valeas æqui parare Deam.
 Sed quod te deo cret radians super omnia virtus,
 Iaspidibus cunctis clarior vna imcas. *micas.*

SVETOSLAVS GALCZINSKI.

*Grati D. Jacobi de Galkino Galkinski, Hæreditis in Lubom
 Leszno, m. 17.*

*Patruellis, et in
 Karstowo Hæreditis
 abijt pater.*

LÆTITIA.

HInc, vbi semper habent viridantia gramina campi,
Semper adest felix vernantum copia florum;
Et volucres semper modulamina dulcia pangunt,
Flumina lactis eunt, despumant nectare ripæ,
Ex campis, quos Elifios dixere parentes,
LÆTITIA aduenio, donis cumulata Monarchæ
Siderei, sedes isthic fixura perennes,
Ite procul curæ tristes, procul ite cupressi,
Ite catenatæ Cocytia monstra querelæ,
Non locus hic strigibus, non hæc penetralia curis.
Impius extremas bubo commigret in oras.
Vos faustæ volucres, vos pignora cara venite:
Quorum dulciloquis recreantur cantibus auræ,
Nuncia veris ades, cantu pergrata Tonanti,
Quæ vigiles campis fuesti recreare colonos,
Blandiloquis, *Philomela* veni, celebrata Camænis.
Quæ veniente die, quæ decedente perennes:
Ingeminas cantus potis & Marpesia saxa
Et rigidas cantu rupes hilarare suavi.
Tu quoq; *Sturne* loquax, aulis pergrate Potentūm
Tu quoq; Punico notissime *Psittace* in ortu,
Et quæcunq; solent animos mulcere volantes.
Huc Citharæ mecum veniunt, hic blanda sonabunt
Barbita, Threiiicio pulstantia pectine chordas,
Hic placidas sedes florentia gaudia figent,
Hic erit *Astrigenæ* felix recreatio pacis,

A

Me du-

Me duce concentus, duce me resonantia surgent
Carmina, cœlicolas ipsos quæ flectere possent,
Hæc mihi fidereâ demissa est arce facultas;
Me comitem Sponsis voluit suprema potestas,
Semper adesse istis, semper dispellere longè
Putrificas læto illorum de pectore curas.
Hoc erit officium Sponso imitarius omni
Tempore, quo gressum & vestigia cunq; mouebunt.
Siue per herbigeros fuerit mens tendere colles;
Siue per edentes viridantia gramina campos;
Hos ego, perq; vias, & per viridantia prata
Prosequar, & placido gressu comitabor euntes,
Qualis ad Eurotæ plaudit recreatio fluctus;
Quando choros ripis ducit pharetrata Diana,
Talis Opaliniam comitabitur vndiq; Sponsam.
Quales Martigenum plausus viguere per orbem;
Annibalis quando refregit Scipio fastum:
Assimilis Sponsum per tempora cuncta sequetur.
Hoc iubeant Superi, velit hoc Moderator Olympi,
Istis lætitiâ semper florescere Sponsis.

IOANNES SMOGVLECKI.

CON-

C O N C O R D I A.

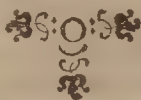
A Superis venio genitrix C O N C O R D I A rerum,
 Quam Deus æterno complectier omnia nexu *Titur*
 Præcepit, clauēsq; dedit portare salutis.
 Nil sine me vegetum, marcescunt omnia, quæ me
 Despiciunt, quibus est turpis discordia cordi.
 Ast ego quos tueor? qui me seruantq; fouentq;,
 Illis Nestoream tribuo per tempora vitam;
 Per me Regna manent, per me sua sceptrâ Monarchæ
 Conseruant, lateq; suos fulcimine nostro
 Producent fines, & iugera lata propagant.
 Vos ego nunc celso generati sanguine Sponsi,
 Visito, vobiscum mens est per tempora vitam.
 Degere, vobiscum longissima fata videre.
 Nam quid restat adhuc, quod non habeatis abunde?
 Quod vobis desit, quod vos attollere possit?
 Alter bicipiti potis est à numine Nauem
 Iactare, Ausonias fuerat quâ aduectus in oras,
 Altera per veterem Lechicâ Regione Nouinam,
 Quam non præsentis generatio protulit æui.
 Sed cum Principio, Lechiæ longinqua tulerunt.
 Secula, pro meritis, & pro rumoribus illis,
 Optatam patriæ, qui vulgauere salutem.
 Quod si Naturæ dotes quæruntur in ortu,
 Et natura parens, pleno vos vberē pauit.
 Est decus ambrosium, species gratissima, vultus

Auroræ similis, complexio tota virescens.
Vndiq; splendor adest; veluti cum Iupiter Orbem
Nubibus extersum, rutilanti luce serenat. :
Phæbus & auricomos roseo splendore iugales,
Per niuei ducat sinuosa volumina cæli.
Hæc ego tam vobis sublimia munera Sponsi
Gratulor, & ductis imo de pectore votis,
Apprecor, vt cunctos maneant illæta per annos.
Viuite felices, pleno se gaudia vobis
Gurgite profundant; & prospera cuncta sequantur.
Sensibus in vestris stabilis Concordia regnet, ,
Et recreet mentes, vinclisq; tenacibus arctet.
Este pares, & ob hoc concordēs viuite. Nam vos
Et decor, & generis splendor sociauit, & ætas.
Sic vos immensi prospectans Conditor orbis
Muneribus largis longum cumulabit in æuum.
Et quæ nascetur vestro de germine proles;
Vt vestri semper dignè tenuere parentes:
Alta Senatorum Sabellia læta tenebit.

HYACINTHVS ROZRAZEWSKI.

Actus in Novembri 18

PROSPE-

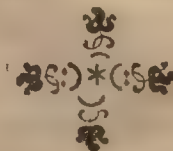
P R O S P E R I T A S.

PROSPERITAS etiam superum non segnis ab oris,
 Ad vos descendo, rebus stipata secundis.
 Me comitantur opes, me pleno copia cornu,
 Floribus insternens terras, & lilia spargens.
 Vos o illustri generati sanguine Sponsi,
 Quos æternus amor constanti fœdere nectit,
 Vos prima aspiciens sincero corde saluto.
 Vobiscum æternos vitam ductura per annos.
 Viuite felices, redeant Saturnia vobis
 Secula, pacifico cingentia tempora ferto.
 Ipsa Ceres vestris felicia semina campis
 Promoueat; sparsas augens fætissima fruges.
 Purpureum quoties niuib. feruore solutis
 Ver aderit, læto suspectans omnia vultu:
 Collibus in vestris Ennea virago capillos
 Explicet, & viridi præcingat gramine sulcos;
 Gramine quod plenas denunciet affore fruges.
 At flos versicolor, ramis pomaria pingat.
 Nec minùs interea fœtu pecus omne grauescat.
 Mille greges teneras liceat spectare per herbas;
 Quos cum vere nouo partus producet agrestis.
 Mille virescentes spectentur aratra per agros,
 Quæ patulas verrant hilari pro messe nouales.
 At cum flammio mos rapidus, per cornua Tauri
 Fleclit equos Titan quando per feruidus arua.

Sirius exuret, totisq; incendia terris
 Promouet, alma Ceres plenis flauescat aristis.
 Vt densos sternat falx insinuata maniplos.
 Atq; nouâ segetum tellus sub strage gemiscat.
 Omnia proueniant, quæ vel maturior æstas;
 Autumnus vel quæ supremo parturit anno
 Pampinus ingentes frondosâ vite racemos
 Vestiat, & grato circum velamine cingat.
 Deniq; ne gelidi moueant incommoda venti:
 Quando tristis hyems Aquilonibus asperat auras;
 Et niueis Iuno consternit gramina plumis.
 Ipsa ego aduersas longè, lateq; procellas
 Arcebo: procul hinc ventos; procul inde repellens.
 Sola mihi inueniet ianuas Fortuna patentes;
 Quæ mecum pariter faustissima quæq; propaget.
 Quæ recreet mentes, cunctos quæ prosperet actus,
 Quæ cumulet vestris non segniter omnia votis,
 Omnia quæ vestros valeant decorare Penates.
 Et qui nascentur vestro de germine natos.

STANISLAUS GRVDZINSKI.

INCO-

I N C O L V M I T A S.

Incolumes hominum solco quæ reddere sensus,
 Diua salutiferi genitrix vocitata vigoris,
 Aduenio, leges vitæ, quæ & fœdera seruo.
 Ite procul morbi tetrici, procul ite dolores.
 Non hic tabificâ natus putredine languor,
 Non habet extructam tristis contagio sedem.
 Nos huc stelligeri misit regnator Olympi:
 Omnes vt nobis liceat vegetare per annos
 Incolumes Sponfos, illis maioribus ortos,
 Qui patriæ optatam nôrant vegetare Salutem:
 Siue domi sparfos discordia sæua tumores
 Excijt, inflammans ad mutua vulnera Ciues,
 Lethalis morbus, bello violentior ipso:
 Siue cruentiferos mouit Bellona furores,
 Armatasq; acies, sæuiq; incendia Martis,
 Ocyus instabant natos dispellere morbos:
 Robore, consilijs, fortunis, viribus, armis.
BNINIA quis nescit quanto feroce propago,
 Hostiles turmas tremebundo Marte fugabat?
 Quis Petros? quis Matthias? quis longa Dynastum
 Agmina pernumeret? quorum virtutibus altis,
 Gloria Maioris Lechiæ pertingit Olympum.
 Nunquid adhuc vitam Diuino munere ducunt?
 Quos trux Maumetes nuper conspexit in armis:
 Nonnè Palatinus Posneûs, cui vita superstes

Petrus

PETRVS OPALINSKI, iustas exarsit in iras?
Threycium postquam persensit in arma Tyrannum,
Ducere feratas rabie ardesciente phalanges,
Ipse etiam patriæ magno inflammatus amore;
Ad saga proripuit sese, clypeumq; repentè
Induit, & gladio longè spargente nitorem,
Cinctus, in aduersos iuit properantiùs hostes,
Iam si Mietzinio repetas de sanguine cretos,
Immensam videas seriem lucere virorum,
Magnanimùm, quorum splendentia facta nepotes
Iurè admirantur. Sed quorsum plura loquamur?
Notior est Lechicas illorum fama per oras:
Quàm nostro vt tenui possit clarescere versu.
Sic clarent equidem, & magno splendore coruscant.
Digni qui Pyliam superent ætate Senectam,
Et nostrum decorent radiata iubarìa seclum.
Interea vobis clarissima lumina Sponsi,
Qui tam præclaro de semine ducitis ortum,
Polliceor faustam longæuo tempore vitam.
Alma SALV s' vestris semper florebit in aulis,
Et vegetum tribuet vernans natura vigorem.

WLADISLAVS GRVDZINSKI.

ODE

Biblioteka Jagiellońska

stdr0026730

